

reen Udtalelse fra Folkets Repræsentanter til Hs. Majestæt Kongen uden andre Medlemmer, og som saadan finder jeg den, — som jo ogsaa vil sees af min Underskrift, — saaledes, at jeg kan tiltræde den. De forskjellige Øtringer, der ere faldne, og som have indeholdt saa høist alvorlige Paamindelser til det nuværende Ministerium, navnlig fra den ærede Ordfører, fra Rigsdagsmanden for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) og fra Rigsdagsmanden for Maribo Amt's 4de Valgkreds (Mönrad), ere kun en Øjentagelse af, hvad der tidligere mange Gange og ligesaa indtrængende er sagt dette Ministerium, uden nogen som helst Virkning. Jeg indrømmer det Gode i, at det er sagt igjen; thi det vil overbevise den hele udenfor staaende Verden om, hvorledes Folketingets virkelige Stilling er; men at det vilde virke paa Ministeriet, det har jeg ikke et eneste Øieblik kunnet troe, og uagtet jeg ikke har været saa lykkelig at kunne høre den høitærede Premierministers Øtringer idag, saa har jeg dog hørt nok af dem fra min Plads, til at jeg kan vide, at mine Forventninger ingenlunde ere blevne skuffede. Med den Tro, som jeg havde om, at denne Adresse ikke vilde virke det Alleringeste paa Ministeriet, kunde jeg ikke have gaaet ind paa Udkastet, naar det ikke havde indeholdt en Sætning, som siger, at vi ere forvisede om, at det Maal, vi her stræbe hen til, vil naaes, naar Forsatningsværket gennemføres af en Regjering, der veed at forene Kongens og Folkets Villi, og ikke vil oversee det danske Folks velbegrundede Ret." Med denne Sætning kunde jeg tiltræde Adressen; thi deri ligger efter min Mening, at den ikke kan være beregnet paa, at vi skulle finde noget Gehør hos det nuværende Ministerium. De Indvendinger, der ere fremførte fra Regjeringens Side idag, troer jeg derfor, at det ogsaa er unødvendigt at tage Hensyn til; thi Forudsætningen om, at Adressen skulde virke paa den Regjering, har ikke været der, og de Udtalelser, der derfor komme angaaende Adressen fra dette Ministerium, ere af den Beskaffenhed, at man saaledes kan lade dem staae hen. Der er blot faldet en enkelt Øtring, som jeg finder mig foranlediget til for mit Bedkommende No-

get at rette paa. Der er nemlig faldet en Øtring om, at den danske Rigsdag skulde have opgivet sin Ret til at have Indflydelse paa Fællesforfatningens Indhold. Jeg troer, at dette er meget mere correct gjengivet i Adressen, hvor der staaer, at den danske Rigsdag ikke har gjort Paastand paa nogen umiddelbar Indflydelse paa dens Indhold. Jeg troer nemlig, at der er meget stor Forskel paa at opgive sin Ret og ikke gjøre Paastand paa sin Ret. Rigsdagen har i forrige Session ikke gjort Paastand paa denne Ret; men derfor kan jeg ikke anerkjende, at den har opgivet den. Naar den nu heller ikke paa denne Rigsdag — hvad jeg ikke troer — vil gjøre en saadan Paastand, saa siger jeg igjen: derved har Rigsdagen ikke opgivet den Ret, den har; den har kun derved erklæret, at den ikke for Øieblikket vil gjøre denne Ret gjældende; men den har ikke opgivet den. Naar det endelig er sagt, at Anken herfra ikke var over Fællesforfatningens Udstedelse, men kun over dens Indhold, saa er det ganske rigtigt, at det er Meningen hos flere Medlemmer — hvor Mange eller hvor Faa, drifter jeg mig ikke til at sige — at de vilde have været tilfredse med en Fællesforfatning, hvis Indhold var taalelig, selv om den blev givet paa en grundlovsstridig Maade. Jeg vil imidlertid udtrykkelig for mit Bedkommende fralægge mig at høre til disses Tal. Jeg kan ikke modtage en Forsatning, der blev givet paa en grundlovsstridig Maade, om end dens Indhold forøvrigt var taaleligt. Jeg troer ikke, at Nogen kan sige, om en Majoritet vilde have tænkt som jeg, eller om den vilde have tænkt anderledes; men det blev sagt, at, naar man ikke vilde anerkjende Fællesforfatningens Udstedelse, saa kom man i Strid med sig selv, naar man gik ind paa det foreliggende Udkast. Dersom jeg havde gjort mig skyldig i en saadan Selvmødfælgelse, vilde jeg meget beklage det; men jeg troer ikke, at jeg har gjort mig skyldig herti. Jeg troer netop, at Ordene ere valgte saaledes i dette Forslag, at de tydeligt vise, at vi ikke anerkjende nogen saadan Forordn. af 26. Juli. Dette fremgaaer klart af 2. Steber i Adressen; der staaer nemlig et Sted: „den danske